

Posudek na bakalářskou práci Kateřiny Šindelářové
Apreativní sufixace ve španělštině a strategie jejího překladu

(Filozofická fakulta JU, České Budějovice 2016, 60 stran)

Kateřina Šindelářová se ve své práci zabývá problematikou překladu deminutiv a augmentativ ze španělštiny do češtiny. Její práce je rozdělena na část, v níž představuje problematiku v obecné rovině a na část výzkumnou (praktickou). K části první nemám žádné vážnější připomínky, autorka v ní postupuje standartním způsobem spočívajícím v popisu derivačních výrazových prostředků, jimiž oba jazyky pro vyjádření uvedených apreativních významů disponují. Podle způsobu, jímž je tato část zpracována usuzuji, že autorka tématu rozumí, dovede jej prezentovat, má povědomí o relevantní bohemistické a hispanistické odborné literatuře k tématu a téma ji baví. O to více je pro mne proto zklamáním část výzkumná, kterou považuji za jakési těžiště celého diplomního úkolu. Analýzy, na nichž diplomantka daný jev ilustruje, jsou totiž vedeny velmi jednoduchým, až mechanickým způsobem. Autorka ve většině vzorků pouze číselně komentuje způsoby, jimiž jsou v české beletrii (? – korpus příkladů extrahovaných z Intercorpu není blíže upřesněn) překládány jí náhodně zvolená deminutiva a augmentativa. Od práce bych očekávala alespoň určitý pokus o jemnější komentovaný rozbor všech užitých překladatelských řešení, např. vzhledem k typu a původu zdrojového textu, osoby překladatele, doby vzniku originálu, doby překladu a dalších faktorů, jež mohou mít na užitá překladatelská řešení bezesporu vliv. Jednotlivé výsledky by se daly např. i jemněji utřídit např. podle zvolené překladatelské strategie, příp. podle typologie cílových respondentů, apod. To v práci bohužel chybí, stejně tak jako ukázky kontextů k jednotlivým příkladům, bez nichž má obsah práce pro čtenáře pouhý informativně – popisný charakter. Dále se domnívám, ale to je již spíše otázka do diskuze, že výběr analyzovaných slov by možná mohl i více zohledňovat ta slova, jež mohou z kontrastivního pohledu implikovat nějaký problém (viz např. adverbia, která mohla být prozkoumána více, dále třeba vlastní jména, metaforické užití zvolených slov, apod.). K obsahu praktické části bych měla na diplomantku dotaz související s příkladem na str. 45 – příliš nerozumím argumentaci, proč navrhuje v uvedené větě překládat *abuelita* jako *milá babička*, namísto užití překladatelské strategie *bába*. Dovoluji si zde poukázat, že španělské substantivum je v daném případě determinováno neurčitým členem, který může spolu se širším kontextem podporovat význam, jež je v překladu užit.

Po formální a jazykové stránce je práce na relativně slušné úrovni. Upozorňuji na několik neobratných formulací – viz např. vzhledem k obsahu odstavce na str. 37 věta „Českému překladu by odpovídalo slovo *stolek*.“, dále několik překlepů – str. 56 ve slově *cochecito*, špatné užití členu u slova *razón* ve španělském resumé.

Závěr: I přes výše uvedené připomínky konstatuji, že práce Kateřiny Šindelářové vyhovuje požadavkům na bakalářské práce kladeným. Práci doporučuji k obhajobě a předběžně hodnotím známkou **velmi dobře**, s tím, že výsledná známka bude stanovena na základě obhajoby.

V Českých Budějovicích, 12. ledna 2017

PhDr. Jana Pešková, Ph.D.

